

Afdelingslederens beretning 2021

Jeg vil ikke bruge denne beretning om at snakke meget om Corona. Det er der vist talt så rigeligt om alle steder.

Jeg vil dog berøre nogle af de spin offs der har været i kølvandet på den ændrede dagligdag. For der har været mange positive ændringer i NaturMusen, som blev hjulpet frem pga. de nye restriktioner og retningslinjer.

Først og fremmest vil jeg gerne sige tak til alle forældre i både vuggestuen, børnehaven og i sfo'en. I har været positive og forstående over for den situation vi har stået i. Gang på gang har der været små justeringer, som personale og dernæst forældrene skulle forholde sig til. Hvordan var det nu lige? Må man komme indenfor, kan man få morgenmad, må man have noget med til fødselsdage osv., osv.. Jeg kan godt forstå, der har været stillet mange spørgsmål. I den forbindelse vil jeg gerne rette en stor tak til personalet, der flot har navigeret i retningslinjer, påbud og forbud.

Men som sagt vil jeg gerne sætte spotlight på de ændringer og forbedringer, der er sket det seneste år.

Når jeg skal starte med at skrive min årsberetning, starter jeg ofte med at kigge billederne fra året, der gik, igennem for at genopfriske erindringer fra året.

Jeg faldt tilfældigvis over et gammelt billede fra den 14. august 2015 med overskrifter "så er det i morgen det går løs – vores nye vuggestue åbner.

Den 15. august for 6 år siden kunne vi for første gang slå dørene op for vuggestuen i NaturMusen. Dengang startede vi op med 6 børn og var spændte på om det hele holdt vand. Kunne vi mon opretholde børnetallet i lille Grønbjerg. Svaret viste sig heldigvis at være: Ja! I løbet af de seks år har børnetallet vekslet mellem 5 og 15 børn og som det ser ud lige nu, vil der fortsat være børn i vuggestuen et godt stykke frem. En af hovedårsagerne til at vi fortsat har børn i vuggestuen er personalets omsorg.

En tidligere medarbejder Emma Markussen var ferm til videoredigering og hun lavede en fantastisk lille reklamevideo. Mange har nok set den, men den fortjener et gensyn.

Noget der står meget tydeligt frem på billederne er at vi har været rigtig meget udenfor.

Vuggestuen har hver dag været på legepladsen, i byparken eller på gåtur. De små ben bliver rørt, når løbetrykker og scootere drøner rundt på bmx-banen og gangstierne i byparken. Sanserne bliver skærpet, når bækken skal undersøges, når der pludselig er kommet vintergækker eller når en frø springer forbi i græsset. Der bliver også slæbt grene med hjem til vuggestuen.

Legepladsen har fået en lille opgradering. Karsten har lavet en ny låge mellem krybberum og legeplads. Det giver en større tryghed for personalet, da de bedre kan holde et overblik over hvor børnene befinder sig. Selvom det er godt for børn at kunne gemme sig, skal det helst være på en måde, hvor de voksne stadig styr på hvor de er.

Børnehaven har for første gang fortsat skovdage hele året igennem. Skovgruppen, som består af Humlebier og Frøer har tre dage i ugen kørt med bussen til skoven på Sønderkærvej. Det er blevet til fast rutine for børn og voksne at skovtaskerne sættes ved døren, når børnene møder ind. Kurven med frugt og brød bliver pakket og vanddunken fyldt. Og så er alle klar til en dejlig formiddag i skoven.

Dagene i skoven flyver afsted. Det er ikke fordi vi har meget legetøj i skoven, men et par sorte spande fra Harald Nyborg, et stykke nedløbsrør, en spade og en rive er nok til at finde på gode lege mellem træerne og i bålhytten.

Rigtig meget tid går der også med lange gåture gennem skoven. Ekspeditioner til ukendte steder og undersøgelse af naturen, er noget de fleste kan lide. Det bliver efterspurgt næsten hver dag at komme på tur.

Hver dag bliver bålet tændt af de børn, der har lyst. Det giver hygge og bliver et samlingspunkt for alle, men det giver også mulighed for at lave forskelligt mad. Der er blevet lavet suppe, snobrød og pizza – ja selv klejner er der blevet kogt, da det var jul. Men af og til bliver der også hygget med popcorn, skumfiduser eller varm kakao.

Specielt da det var vinter, var bålmad meget populær. Og vinter! Det må man sige det blev i 2020/2021. for at holde vinterkulden ude blev bålhuset skærmet af med presenning og vintermørket blev brudt af batterilamper og en lyskæde. Så kom sneen og frosten, hvilket gav mulighed for sneleg og skøjtning på marksøerne og Mogens' sø. En morgen viste termometeret omkring minus 10 grader. Det var så koldt at madpakkerne frøs til is og den klud bordene skulle vaskes over med, blev til en isklump så snart det første bord var tørret af.

Jo, det er noget børnene helt sikkert vil huske tilbage på, når børnehavetiden er ovre.

Hjemme i børnehaven var der tid til fordybelse og leg. De yngste fik mulighed for at lære og udvikle sig i fred og ro og i et tempo, der gav alle plads.

Legepladsen har været brugt i en grad, der ikke tidligere er set. Bord-bænkesættene blev beklædt med voksduge og sat i skuret. Det blev så her de yngste havde base. Da kulden satte ind, måtte vi også her skærme for vinden med presenning og ty til batterilamper, da vintermørket for alvor satte ind.

Noget af det vi er blevet opmærksomme på i løbet af det sidste år er, at vi i virkeligheden ikke behøver så meget forskelligt legetøj. Hver dag skulle legetøjet vaskes af, så det satte en naturlig begrænsning på, hvor meget legetøj vi kunne nå have fremme. Derfor kunne der for eksempel være LEGO fremme om mandagen, brio tog om tirsdagen, Magformers om onsdagen osv. Det medførte en fornyet interesse blandt børnene for legetøjet.

Kreativiteten har blomstret selvom vi har været meget ude. Det kan sagtens lade sig gøre at både tegne, male og klippe ved bænkerne på legepladsen. Og børnene i skoven blev da heller ikke snydt for kreative sysler. Til jul blev der endda lavet guirlander til at pynte bålhytten med.

I vuggestuen går kreativitet og sansning altid hånd i hånd. Det er ikke i så høj grad produktet, der er fokus på, når de små fingre skal håndtere farveblyanter, maling og saks. Alligevel er børnene stolte af at vise deres små mesterværker frem.

Netop sansning har også været et tema blandt de yngste i børnehaven. Hvem har nogensinde prøvet at male med farvede riskorn på en presenning eller bare lade de små gryn løbe mellem fingrene eller ligefrem kaste sig ned i dem.

Børnene ved også hvordan det føles at have fødderne nede i en balje med vandperler – helt sikkert en lækker fornemmelse.

Hvad med blid hovedbundsmassage til stille musik.

Der er også blevet eksperimenteret med håropsætning og neglelak. Noget som både piger og drenge nød.

Der i det hele taget været en overflod af skøre påhit og sjove ideer blandt personalet. Netop personalet vil jeg gerne slutteligt fremhæve. Hvor er I bare seje, sjove, superdygtige men frem for alt omsorgsfulde og nærværende. Et nærvær, der skaber de bedste rammer for børns trivsel og udvikling i NaturMusen.

Klaus Wolff